

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [Linki]. Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [Linki].

Euroopa Ombudsmani otsus, millega lõpetatakse Euroopa Komisjoni vastu esitatud kaebuse 865/2008/OV uurimine

Otsus

Juhtum 865/2008/OV - **Alguskuupäev:** {0} 09/04/2008 - **Soovitus** 16/02/2009 - **Otsuse kuupäev:** {0} 15/01/2010

ELi kalanduse jätkusuutlikkuse kaitsmiseks võib ELi seadusandja võtta meetmeid püügikoormuse piiramiseks kogu liidus. Nõukogu määruses, millega määratakse 2007. aastaks kindlaks ühenduse vetes püügipäevade arv, vähendati Šotimaa lääneranniku vetes kalastavatele konkreetsele laevade kategooriale eraldatud päevade arvu 10 % võrra – 280 päevalt 2006. aastal 252 päevale. Selle tulemusena pöördus asjaomase piirkonna kalureid esindav Clyde kalurite ühendus ombudsmani poole. Kaebuse esitaja väitis, et kõnealune vähendamine tulenes haldusveast, mille Euroopa Komisjon tegi mitteametlikus dokumendis, mis oli nõukogus seda küsimust käsitlevate arutelude aluseks. Kaebuse esitaja sõnul vahetas komisjon kavandatavaid vähendamisi sisaldavas tabelis ekslikult Šotimaa lääneosa ja Põhjamerega seotud asjakohased veerud.

Komisjon väitis oma arvamuses, et liikmesriigid arutasid kõnealust vähendamist ja kiitsid selle heaks ning et haldusviga ei olnud toimunud.

Mitteametliku dokumendi põhjalikul uurimisel leidis ombudsman, et kuigi nimetatud tabel sisaldas ettepanekut vähendada Šotimaa lääneosa püügipäevi, ei olnud mitteametlikus dokumendis esitatud selgitused sellist vähendamist ette näinud. Ombudsman järeldas seega, et haldusviga oli tõepoolest tehtud. Seetõttu esitas ta komisjonile soovitusse projekti, kutsudes teda üles viga tunnistama ja võimaluse korral võtma parandusmeetmeid.

Komisjon lükkas soovitusse projekti tagasi. Ta kordas oma väidet, et asjaomane ettepanek on tehtud tahtlikult ja põhineb teaduslikel tõenditel, mis näitasid, et Šotimaa lääneosa tursk on kriitilises seisundis. Komisjon märkis ka, et mitteametlik dokument ei ole asjakohane, kuna see asendati tema ametliku ettepanekuga nõukogu määruse kohta. Veelgi enam, isegi kui oleks esinenud viga, ei oleks enam võimalik parandusmeetmeid võtta.



Ombudsman märkis oma otsuses, et asjaolu, et mitteametlik dokument asendati komisjoni ametliku seadusandliku ettepanekuga, ei tähenda, et ei ole enam vaja uurida võimalikku haldusomavoli seoses mitteametliku dokumendiga. Lisaks leidis ombudsman, et olemasolevad tõendid näitasid, et ekspertasutused olid soovitanud 2007. aastal tursapüüki nii Šotimaa lääneranniku lääneosas kui ka Põhjameres. Komisjoni mitteametlikus dokumendis ei valitud siiski täielikku keeldu, vaid tehti ettepanek vähendada tursavarudele kõige suuremat mõju avaldavate laevastike arvu. Šotimaa lääneosa puhul leidis komisjon, et see kehtib kalalaevastike suhtes, mille tursapüük ületab 50 tonni. Siiski näib, et käesolevas asjas käsitletavate laevade kategooria ei kuulu sellesse rühma. Seetõttu kinnitas ombudsman oma seisukohta, et ilmnes haldusviga. Arvestades, et komisjoni argumendid parandusmeetmete võtmise võimatuse kohta tundusid olevat mõistlikud, lõpetas ombudsman juhtumi kriitilise märkusega.

KAEBUSE TAUST

1. Käesoleva kaebuse esitas Šotimaal asuv kalurite ühendus. Kaebuse esitamise ajal oli ühingul 68 liiget, kellest kõigil on kalalaevad ja enamik neist asub Šotimaa edelaosas.
2. Detsembris 2002 võttis nõukogu osana ELi 2003. aasta püügikavast vastu allkava, mille eesmärk oli taastada tursavarud tervetes ja jätkusuutlikes piirkondades, sealhulgas Šotimaa läänerannikul ja Põhjamerel. Selle allkava pealkiri oli tursavarude taastamise kava ja selle eesmärk oli vähendada teatavatele laevarühmadele eraldatud püügipäevade arvu. Nõukogu vaatab igal aastal komisjoni esitatud ettepaneku alusel läbi püügitegevuse piirangud. Šotimaa lääneosa kalastuspiirkondade suhtes kehtivad sellised piirangud alates 2003. aastast.
3. Käesolevas kaebuses käsitletav kategooria puudutab kalalaevu, mis kasutavad teatavat liiki püügivahendeid, mida nimetatakse põhjalähedasteks traalideks. Sellise traali puhul kasutatava võrgu silmasuurus on 70–90 mm. 2002. aasta püügiandmete kohaselt oli selliste laevade saak, milles tursk, atlanti merilest ja merikeel moodustasid lossitud saagist alla 5 %. Ametlikes dokumentides nimetatakse seda laevakategooriat „4.a.ii/8.1.d“.
4. Nõukogu määruse (EÜ) nr 51/2006 [1] IIA lisa tabelis I („Maksimaalsed päevad, mil laev võib 2006. aastal viibida püügipiirkonnas“) [1] eraldati 280 püügipäeva kõnealuse kategooria laevadele, mis tegutsevad kas Šotimaa läänerannikust või Põhjamerest. Asjakohases tabelis on Šotimaa lääneosa jaotus esitatud veerus 2.d, samas kui Põhjameres samaväärne jaotus on esitatud veerus 2.b-2. Aastal vähendati nõukogu määruse 41/2007 [2] IIA lisaga kõnealuse kategooria laevade püügipäevi Šotimaa lääneranniku vetes 252-le (10 % vähem kui 2006. aastal). Seevastu Põhjameres püügipäevade arv oli 280 päeva.
5. Komisjon oli algselt teinud ettepaneku vähendada püügipäevi 25 % võrra. Käesolev ettepanek põhines iga liikmesriigi teatatud tursapüügi arvu hindamisel. Hindamise viis läbi kalanduse teadus- ja majanduskomitee (STECF).



6. Nõukogu kalanduse töörühma 23. novembri 2006. aasta koosolekul teavitas komisjon liikmesriike ettepaneku eelnõust, mille ta esitab nõukogule vastuvõtmiseks detsembris toimuvast istungil. Komisjon loetles püügivahendite kategooriad, mida see mõjutaks, sealhulgas kategooria 4.a.ii/8.1.d.

7. Komisjon esitas 30. novembril 2006 nõukogu kalanduse töörühma järgmisel koosolekul *mitteametliku dokumendi nr 3*, mida peeti liikmesriikidega peetavate edasiste läbirääkimiste lähtepunktiks. Mitteametlikus dokumendis esitatud arvutuste eesmärk oli teha kindlaks püügivahendid, mis moodustasid aastast suurima tursapüügi. Eksam oli jagatud kahte ossa. Esimeses tehti kindlaks need seadmed, mis püüdsid rohkem kui konkreetne tursatonnaaz (näiteks Põhjamere puhul üle 500 tonni). Teine oli seotud ainult Põhjamere ja Skagerrakiga ning uuris püütud tursa isendite arvu. Mitteametlik dokument sisaldas tabelit, milles ei olnud täpsustatud maksimaalset püügipäevade arvu, kuid märgitakse kategooriad, mida püügipäevade arvu vähenemine mõjutaks. Vastavad lahtrid on tabelis halli värviga esile tõstetud.

8. Seoses kategooriaga 4.a.ii/8.1.d ja kokkuleppel komisjoniga esitati liikmesriikidele nõukogu dokument 16991/06 *esimese kompromissi* kohta. Sellega nähti ette püügitegevuse piiramine Šotimaa läänerannikul 210 püügipäevaga, st 25 % vähem kui 2006. aastal. Käesolevas dokumendis märgitakse 210 püügipäeva komisjoni mitteametliku dokumendi nr 3 leheküljel 12 esitatud tabeli lahtrisse, mis vastab Šotimaa lääneosale. Põhjamerele vastava lahtri puhul, mis ei olnud samas tabelis halli tooniga, ei tehtud dokumendis 16991/06 ettepanekut vähendada püügipäevade arvu võrreldes 2006. aasta arvuga, mis oli 280. Seoses mitme muu laevakategooriaga nähti nõukogu dokumendis 16991/06 esitatud muude lahtritega, mis vastavad komisjoni mitteametlikus dokumendis nr 3 halliga esile tõstetud lahtritele, ette vähendamised, kuigi erineva määraga, ühes või mitmes geograafilises piirkonnas. *Teise kompromissi* raames leppis komisjon kokku, et Šotimaa lääneosa kategooria 4.a.ii/8.1.d alla kuuluvate laevade püügipäevade kavandatav vähendamine on 12 %, nimelt 246 püügipäeva.

9. *Kolmanda kompromissi* raames leppis komisjon kokku, et 4.a.ii/8.1.d kategooriasse kuuluvate seadmete suhtes kohaldatakse ainult 10 % suurust vähendamismäära. Sellest tulenevalt nähti nõukogu dokumendis 17046/06 ette piirata sellesse kategooriasse kuuluvate laevade püügitegevust 252 püügipäevaga. See arv kajastub määruse 41/2007 IIA lisa tabelis 1, mille nõukogu võttis vastu 21. detsembril 2006. Aasta jaanuaris teavitas Šotimaa administratsioon kaebuse esitajat nõukogu istungi tulemustest. Siiski ei antud selgitusi püügipäevade vähendamise kohta kategooria 4.a.ii/8.1.d puhul.

10. Kaebuse esitaja, kes ei olnud selle muudatusega rahul, kirjutas Šotimaa valitsusele 2007. aasta jaanuaris. Viimane vastas kaebuse esitajale komisjoni mitteametliku dokumendi nr 3 koopiaga. Mis puudutab selles dokumendis sisalduvat arvutust, siis leidis Šotimaa ametiasutus, et on tehtud viga. Täpsemalt märkis ta, et määruse 41/2007 IIA lisa I tabeli veergudes 2b (st 280 püügipäeva) ja 2.d (252 püügipäeva) esitatud arvud 4.a.ii/8.1.d laevade kategooria kohta oleksid tulnud omavahel asendada ning et seda viga ei täheldatud 2006. aasta detsembri asjaomase nõukogu istungil toimunud lõplikel läbirääkimistel. Lisaks juhtis Šoti ametiasutus



tähelepanu sellele, et sama viga esines ka seoses laevade kategooriaga 4.a.v/8.1.d, kus vahetati ka kahes veerus esitatud teavet. Kuna viga oli pigem halduslik kui poliitiline, leidis administratsioon, et see tuleks parandada pigem haldusmeetmete kui poliitilise sekkumisega.

11. Kogu 2007. aasta jooksul jätkusid arutelud komisjoniga selles küsimuses. Komisjoni talitused keeldusid siiski nõustumast vea tegemisega. Novembris 2007 kirjutas kaebuse esitaja Ühendkuningriigi ministritele, volinik Borgile (kalandus ja merendus) ning komisjoni kalanduse ja merenduse peadirektorile, paludes neilt abi väidetava ebaõigluse kõrvaldamiseks.

12. Oma 10. ja 21. jaanuari 2008. aasta vastuses kaebuse esitajale juhtisid volinik ja peadirektor tähelepanu sellele, et 4.a.ii/8.1.d kategooria laevad aitasid oluliselt kaasa tursa noorkalade püügile Šotimaa lääneranniku vetes ning on seetõttu kandidaat püügitegevuse vähendamiseks. Nende sõnul olid liikmesriigid seda 2006. aasta detsembri istungil arutanud ja heaks kiitnud. Volinik juhtis tähelepanu ka sellele, et arvnäitajaid kontrolliti uuesti ja et ilmnes, et vigu ei ole tehtud.

UURIMISE ESE

13. Kaebuse esitaja sõnul tugines komisjon oma vastuses oma mitteametlikus dokumendis nr 3 esitatud järeldustele, et tõendada, et Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevade vähendamine oli korrektne. Need järeldused ei puudutanud siiski Šotimaa lääneosa, vaid Põhjamerd. Kaebuse esitaja viitas teadetele, mille komisjon saatis Ühendkuningriigi alalisele esindusele ja mis edastati Šotimaa valitsusele. Seoses püütud tursa isendite arvu kriteeriumiga (tuginedes noorte kalade suremusele) väitis kaebuse esitaja, et seda ei kohaldatud Šotimaa läänerannikul, vaid Põhjameres/Skagerrakis.

14. Märtsil 2008 pöördus kaebuse esitaja ombudsmani poole. Kaebuse esitaja väide ja väide olid järgmised:

- Kaebuse esitaja väitis – ja väitis, et komisjon peaks nõustuma –, et ta tegi haldusvea, st kasutas kahes veerus valesid arvnäitajaid, soovitades nõukogul vähendada 2007. aastal püügipäevade arvu kategooria „4.a.ii/8.1.d“ laevade puhul 280-lt 252-le Šotimaa lääneosa puhul.
- Kaebuse esitaja väitis, et komisjon peaks võtma asjakohaseid meetmeid tehtud vea parandamiseks.

UURIMINE

15. Kaebus edastati komisjonile arvamuse saamiseks. Komisjon saatis oma arvamuse 27. juunil 2008. Arvamus edastati kaebuse esitajale, kes saatis oma märkused 18. augustil 2008.

16. Ombudsman esitas 16. veebruaril 2009 komisjonile soovitusel projekti. Komisjon saatis oma üksikasjaliku arvamuse 18. juunil 2009. Üksikasjalik arvamus edastati kaebuse esitajale, kes saatis oma märkused 20. juulil 2009.



OMBUDSMANI ANALÜÜS JA JÄRELDUSED

Sissejuhatavad märkused

17. Ombudsman märkis oma 9. aprilli 2008. aasta kirjas komisjonile, millega algatati uurimine, et käesolev kaebus puudutab väidetavat haldusviga seoses komisjoni ettepanekuga, mis oli nõukogu poolt hiljem vastu võetud määruse aluseks. Vastavalt EÜ asutamislepingu endisele artiklile 195 (millest sai Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 228) võib ombudsman uurida ainult haldusomavoli juhtumeid. Seega ei ole tal õigust uurida ühenduse õigusnormide põhjendatust. Kaebuse esitaja väitis siiski, et käesolev juhtum puudutas *haldusviga* komisjoni ettepanekus. Seetõttu leidis ombudsman, et esmapilgul oleks võimalik eristada määrust kui sellist ja teatavate andmete esitamist, mis lõpuks määrusesse lisati. Sellises olukorras pidas ombudsman asjakohaseks algatada uurimine, et küsimust selgitada. Ombudsman märkis komisjonile ja kaebuse esitajale saadetud kirjades, et ta ei tee seega lõplikku otsust selle kohta, kas käesolev kaebus kuulub tema pädevusse enne, kui ta on saanud komisjoni arvamuse.

18. Oma arvamuses ei esitanud komisjon eespool öeldu kohta märkusi ega seadnud kahtluse alla kaebuse vastuvõetavust [3]. Neil asjaoludel leiab ombudsman, et käesolev kaebus kuulub tegelikult tema pädevusse.

A. Haldusvea ja sellele vastava nõude esitamine

Ombudsmanile esitatud argumendid

19. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon tegi haldusvea, st kasutas kahes veerus valesid arvuseid, soovides nõukogul vähendada 2007. aasta püügipäevade arvu kategooria 4.a.ii/8.1.d laevade puhul 280-lt 252-le Šotimaa lääneosa puhul. Ta väitis, et komisjon peaks võtma asjakohaseid meetmeid tehtud vea parandamiseks.

20. Komisjon märkis oma arvamuses, et II lisa läbivaatamise käigus põhines kategooriasse 4.a.ii/8.1.d kuuluvate laevade püügipäevade arvu muutumine teaduslikel ja tehnilistel tõenditel põhinevatel kriteeriumidel. Liikmesriikide esitatud ja STECFi analüüsitud andmete kohaselt on kategooriasse 4.a.ii/8.1.d kuuluvad laevad Šotimaa lääneranniku vetes püüdnud rohkem kui 50 tonni turska. Kõnealusest tursast oli 2005. aastal ehk võrdlusaasta jooksul üle 10000 isendi vanuses 1 [4] ja üle 4000 isendi 2-aastased. Samal aastal moodustasid 1- ja 2-aastased tursk rohkem kui 95 % kõigist Šotimaa lääneranniku vetest 4.a.ii/8.1.d. laevade poolt püütud tursaliikidest. Nii enne nõukogu töörühma koosolekuid kui ka nõukogu töörühmas, COREPERis ja nõukogu täiskogu istungil peetud arutelude käigus esitati kõik elemendid liikmesriikidele läbirääkimiste eri etappides. Šotimaa läänerannikul 4.a.ii/8.1.d kategooriasse kuuluvate laevade püügipäevade arvu vähendati vastavalt läbirääkimiste nendes etappides kokku lepitud vähendamismääradele. Protsessi lõpus võtsid liikmesriigid vastu kolmanda kompromissi.



21. Komisjon jõudis järeldusele, et nõukogu poolt 2006. aasta detsembris vastu võetud otsus on liikmesriikide ja komisjoni vahelise põhjaliku arutelu tulemus, mida toetasid uusimad kättesaadavad teaduslikud ja tehnilised tõendid. Seetõttu ei nõustunud ta kaebuse esitaja väitega, et komisjoni ettepanekus või vastuvõtmise ajal oli tehtud haldusviga. Seetõttu palus komisjon ombudsmanil juhtum lõpetada.

22. Kaebuse esitaja nõustus oma märkustes, et mitteametlikus dokumendis nr 3 esitatud tabel sisaldas asjakohast halli kasti. Kaebuse esitaja nõustus ka sellega, et esimeses, teises ja kolmandas kompromissis soovitati asjaomase kategooria vähendamist. Ta rõhutas siiski, et tabel ja kompromissid tehti talle kättesaadavaks alles hiljuti. Neid dokumente ega mitteametlikku dokumenti nr 3 ei tehtud talle kättesaadavaks enne määruse nr 41/2007 vastuvõtmist.

23. Kaebuse esitaja arvates ei saanud komisjon jätta tähelepanuta seda, mis sisaldus tema enda mitteametlikus dokumendis nr 3. Komisjon ei esitanud selgitusi selle kohta, miks mitteametliku dokumendi tekstis ei viidata Šotimaa lääneosa käsitlevale kategooriale 4.a.ii/8.1.d. Kaebuse esitaja küsis, kas komisjon oleks Šotimaa lääneosa osas võinud segi ajada kategooria 4.a.ii/8.1.d punktiga 4.a. iv /8.1.d, mis tuvastati nimetatud mitteametliku dokumendi 3. leheküljel. Seal viidati tõepoolest tursapüügiga seotud tegevusele, kuid see oli seotud Põhjamerega. Selle tegevuse käigus tuvastati, et kategooria 4.a.ii/8.1.d püüab Põhjameres üle 400000 tursa isendi. Seetõttu tegi mitteametlik dokument ettepaneku vähendada püügipäevade arvu seoses Põhjamerega kategooria 4.a.ii/8.1.d alla kuuluvate laevade puhul. Hoolimata sellest soovituselt ei olnud kõnealusele kategooriale vastavat lahtrit halli esile tõstetud mitteametliku dokumendi nr 3 leheküljel 12 olevas tabelis, samuti ei olnud sellist vähendamist ette nähtud nõukogu istungitel arutatud kompromissides. Põhjamere osas ei ole määruses 41/2007 sätestatud kategooriale 4.a.ii/8.1.d määratud püügipäevade arvu vähendamist 2007. aastaks, nagu seda tehti 2006. aastal.

24. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon selgitas, et vähendamise taotlus on esitatud mitteametliku dokumendi nr 3 tekstis. Ta lisas siiski, et selles tekstis ei leidu viidet kategooriale 4.a.ii/8.1.d seoses Šotimaa lääneosaga. Kui liikmesriigid esitaksid ja STECF analüüsiks andmeid tursapüügi kohta Šotimaa läänerranniku vetes, nagu väitis komisjon, ning kui seetõttu oleks vaja teha ettepanek püügipäevade arvu vähendamiseks, oleks see ettepanek tulnud teha mitteametlikus dokumendis nr 3. Kaebuse esitaja rõhutas, et komisjon ei selgitanud, miks Šotimaa lääneosa käsitlevas mitteametlikus dokumendis sellist ettepanekut ei tehtud. Seevastu sisaldas mitteametlik dokument selget viidet Põhjamerega seotud asjakohasele kategooriale ja sama selget vähendamise soovitusi. Seda aga hiljem vastu ei võetud.

25. Kaebuse esitaja väitis, et asjaolu, et liikmesriigid üldiselt ja eelkõige Ühendkuningriik ei märganud vea tegemist, ei õigusta komisjoni haldusviga. Nõukogu nõustus komisjoniga, et kavandatud vähendamisega peavad põhinema teaduslikel tõenditel. Kaebuse esitaja lisas, et kui on vaja täiendavaid tõendeid selle kohta, et tema väide haldusvea esinemise kohta on tekkinud kategooriate ja piirkondade vahelise segaduse tõttu, esitati see asjaolu, et sama viga korrati 4. kategooria punkti a.v/8.1.d puhul. Kaebuse esitaja palus ombudsmanil nõuda, et komisjon võtaks meetmeid vea mõju kõrvaldamiseks.



Ombudsmeni hinnang, mille tulemusel koostati soovitusel projekt

26. Ombudsman märkis, et määruse 41/2007 IIA lisas Šotimaa lääneosa jaoks 4.a.ii/8.1.d kategooriasse kuuluvatele laevadele eraldatud 252 püügipäeva (võrreldes 280 päevaga 2006. aastal) tulenesid komisjoni ettepanekust, mille nõukogu seejärel vastu võttis. Komisjoni asjaomane dokument on komisjoni 30. novembri 2006. aasta mitteametlik dokument nr 3, mida arutati samal päeval nõukogu töörühmas ja mis oli aluseks edasistele aruteludele liikmesriikide vahel.

27. Mitteametlikus dokumendis on loetletud peamised komisjoni soovitatud muudatused seoses määruse 51/2006 IIA, IIB ja IIC lisaga. Käesoleva uurimise seisukohast olulised osad on mitteametliku dokumendi leheküljed 2–4 ja lk 12, mis sisaldab esialgset tabelit 2007. aastaks kavandatud maksimaalsete püügipäevade kohta eri laevakategooriate puhul järgmises neljas geograafilises piirkonnas: 1) Kattegat; 2) Põhjameri, mis jaguneb kolmeks alamveeruks (sealhulgas Skagerrak); 3) Iiri meri; ja 4) Šotimaa lääneosa. Mitteametlikus dokumendis esitatud tabel ei sisaldanud veel maksimaalsete püügipäevade täpseid arvnäitajaid, kuna vähendamismäärade üle peeti endiselt osakondadevahelisi konsultatsioone. Siiski tõsteti halli esile nende kategooriate ja piirkondade lahtrid, mille kohta komisjon oli juba teinud ettepaneku püügipäevade arvu vähendamiseks. Kategooria 4.a.ii/8.1.d puhul oli Šotimaa lääneosale vastav kastike hall, mis tähendab, et tehti ettepanek vähendada 2006. aastaks kehtestatud 280 merepäeva.

28. Mitteametliku dokumendi kohaselt oleks kalastuspäevade lühendamine, mis tulenes kodukorra tõlgendusest, tõhusam, kui seda kohaldataks ainult nende laevastike suhtes, mis moodustavad suurema osa kalade suremusest. Selle põhjal valiti välja kalalaevad, kelle tursapüük (tonnides) ületab teatavat künnist. Künnised ise sõltusid asjaomases neljas piirkonnas püütud tursa üldkogusest. STECi kogutud andmete põhjal koostati neli geograafilist tabelit, mis vastavad neljale geograafilisele piirkonnale ja milles loetleti need laevade kategooriad, mis ületasid künnise tonnides (mittepäberi leheküljed 2–3). Šotimaa läänerrannikul (kus kindlaksmääratud künnis oli 50 tonni turska) ei ole käesolevas tabelis loetletud 4.a.ii/8.1.d laevade kategooriat. See tähendas, et see ei kuulunud rohkem kui 50 tonni turska püüdvate laevade kategooriate hulka ning seega ei võeta seda arvesse püügipäevade võimaliku vähendamise puhul.

29. Mitteametliku dokumendi neljale geograafilisele tabelile järgnes viies tabel (lk 4). See tabel puudutas ainult Põhjamerd ja Skagerrakit, mille puhul viidi läbi teine õppus, et valida püügivahendid, mis püüavad rohkem kui 400000 tursa isendit. Selline lähenemisviis võimaldas lisada ka noorte kalade suremusel põhineva kriteeriumi. Selles tabelis on laevade kategooriad 4.a.ii/8.1.d ja 4.a.v/8.1.d märgitud paksus kirjas, mis tähendab, et nende puhul tehakse ettepanek püügipäevade arvu vähendamiseks. Mitteametlikus dokumendis järeldati järgmist:

„Seetõttu tehti ettepanek, et eespool nimetatud püügivahendite puhul tuleks arvesse võtta [komisjoni] talituste soovitatud vähendamist, samal ajal kui teised püügivahendid jäävad 2006. aastaga samale tasemele. Vastavad merepäevade netosummad ei ole veel esitatud järgmise



peatüki tabelis 1, kuna vähendamismäära suhtes kohaldatakse endiselt osakondadevahelist konsulteerimist. “

30. Eespool toodu põhjal ilmnes, et komisjoni soovitatud püügipäevade vähendamine kategooria 4.a.ii/8.1.d laevade puhul puudutas üksnes Põhjamere ja Skagerraki püügipäevi. Mitteametliku dokumendi leheküljel 12 esitatud tabelis, kus on kavandatud maksimaalne püügipäevade arv, vastas halli esiletõstetud lahter siiski Šotimaa lääneosa puhul märgitud veerule d, mitte Põhjamere ja Skagerraki puhul märgitud veerule b. Seetõttu ilmnes, et seoses laevade kategooriaga 4.a.ii/8.1.d kajastas mitteametliku dokumendi leheküljel 12 esitatud tabel valesti komisjoni järeldusi mitteametliku dokumendi lehekülgedel 3 ja 4. Seetõttu järeldas ombudsman, et haldusviga on tegelikult toimunud. Sama viga näis olevat tehtud ka 4.a.v/8.1.d kategooria laevade puhul. Kuigi mitteametliku dokumendi leheküljel 4 esitatud tabelis on märgitud, et kõnealune laevade kategooria Põhjameres ja Skagerrakis võib väheneda, ei tõstetud leheküljel 12 esitatud tabelis seda halli esile, vaid pigem märgiti, et vähendamine võib mõjutada selle kategooria laevu Lääne-Šotimaal. See oli põhjus, miks kaebuse esitaja leidis, et kaks veergu Šotimaa lääneosa ning Põhjamere ja Skagerraki kohta näisid olevat omavahel vahetatud.

31. Komisjon märkis oma arvamuses, et ta tegi ettepaneku vähendada püügipäevade arvu 25 % võrra kategooria 4.a.ii/8.1.d laevade puhul ning nõustus seejärel vähendama kavandatud vähendamist 12 %-le ja hiljem 10 %-le. Siiski ei ole komisjon oma arvamuses kommenteerinud nende kahe veeru võimalikku ümberpööramist. Ta piirdus märkusega, et tema ettepanek vähendada Šotimaa lääneosas 4.a.ii/8.1.d kategooriasse kuuluvate laevade püügipäevi põhines kriteeriumidel, mida toetavad teaduslikud ja tehnilised tõendid liikmesriikide esitatud ja STECFi analüüsitud andmete kohta. Selles ei käsitletud küsimust, miks seda ei mainitud oma mitteametlikus dokumendis nr 3. Komisjon ei esitanud ka ühtegi selgitust selle kohta, miks selle kategooria laevade Põhjamere laevastik, mille ta määratles mitteametliku dokumendi leheküljel 3 olevas tabelis, ei olnud läbirääkimiste ajal ega lõplikus määruses märgitud, et seda võiks mõjutada vähendamine leheküljel 12 esitatud tabelis.

32. Lisaks ilmnes nõukogu dokumentidest 16991/06 ja 17046/06, mis olid aluseks erinevatele nõukogus peetud läbirääkimistele, et hilisemaid vähendamisi kohaldati ka muude laevakategooriate suhtes, mille kastid olid komisjoni mitteametlikus dokumendis nr 3 hallil taustal, kuigi erineva määraga kui need, mida kohaldati 4.a.ii/8.1.d kategooria laevade suhtes. Ilmnes, et nõukogu dokumentides nr 16991/06 ja 17046/06 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 41/2007 IIA lisas esitatud tabelis esitatud püügipäevade vähendamine 4.a.ii/8.1.d kategooria laevade puhul lihtsalt kajastas komisjoni poolt menetluse asjaomastes etappides kolme kompromissi raames esitatud ettepanekuid.

33. Eeltoodu põhjal ilmnes, et komisjoni viga tema mitteametliku dokumendi nr 3 tabelis korrati nõukogu dokumentides. Kuigi komisjon väitis, et nõukogu poolt vastu võetud lõplik otsus on liikmesriikide vahel toimunud põhjaliku arutelu tulemus, ei viita miski sellele, et see arutelu puudutaks kogu ettepaneku alust, st küsimust, milliste piirkondade suhtes tuleks kohaldada kõnealuse kategooria laevade püügipäevade vähendamist. Kui nõukogu oleks seda küsimust käsitlenud, oleks kõige raskem selgitada, kuidas komisjoni viga oleks saanud tähelepanuta



jätta. Tegelikult oli see viga üsna ilmne. Seda tõendas selge vastuolo komisjoni mitteametliku dokumendi nr 3 lehekülgedel 3 ja 4 esitatud viidete vahel, milles tehti ettepanek hõlmata Põhjameres, mitte Šotimaa lääneosas asuvate laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d, ning mitteametliku dokumendi leheküljel 12 esitatud tabeli (ja järgnevate nõukogu dokumentide vahel, mis kajastavad neid märke), kus asjaomased piirkonnad olid täpselt vastupidised, nimelt Šotimaa lääneosa, mitte Põhjameri.

34. Eespool esitatud kaalutluste põhjal esitas ombudsman komisjonile järgmise soovitusel projekti:

„Komisjon peaks tunnistama, et ta on teinud haldusvea, osutades oma mitteametliku dokumendi nr 3 leheküljel 12 olevas lahtris, et kategooriasse 4.a.ii/8.1.d kuuluvate laevade püügipäevade arvu tuleks Šotimaa läänerrannikul vähendada, kuigi käesolevas mitteametlikus dokumendis esitatud sisulised kaalutlused näitavad, et komisjon ei pidanud sellist vähendamist vajalikuks.

Kui see on veel võimalik, peaks komisjon võtma vajalikud meetmed nimetatud vea parandamiseks. “

Ombudsmanile pärast soovitusel projekti esitamist esitatud argumendid

35. Oma üksikasjalikus arvamuses märkis komisjon, et nõukogu määruses (EÜ) nr 2371/2002 (edaspidi „algmäärus“) [5] on sätestatud nõukogu määrus (EÜ) nr 2371/2002 (edaspidi „algmäärus“). Ta märkis eelkõige, et alusmääruse artikliga 20 on kehtestatud erimenetlus, mille kohaselt nõukogu teeb komisjoni ettepaneku põhjal otsuse saagi ja/või püügikoormuse piirangute ning kalapüügivõimaluste jaotamise kohta liikmesriikide vahel. Algmääruse artiklis 4 nõutakse, et kõik meetmed, mis reguleerivad juurdepääsu vetele ja kalavarudele ning säästvat kalandustegevust, kehtestatakse, võttes eelkõige arvesse STECFi aruandeid. Samal ajal nõutakse alusmääruse artiklis 5, et nõukogu võtaks taastamiskavade vormis vastu prioriteetsed meetmed kalavarude puhul, mis asuvad väljaspool ohutuid bioloogilisi piire. Nõukogu määruse (EÜ) nr 423/2004 [6] sätetega, mis käsitlevad nõukogu määrust (EÜ) nr 423/2004, [6] kehtestati muu hulgas Šotimaa läänerranniku tursavarude suhtes taastamiskava.

36. Oktoobril 2006 sai kättesaadavaks Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) kalavarude majandamise nõuandekomitee (ACFM) aruanne. Ta kirjeldas Šotimaa läänerranniku vete turska kriitilises seisundis olevana ja teatas, et 2007. aastal ei tohiks tursavarusid püüda. STECFi püügikoormuse haldamise alarühm kohtus 5.–9. juunil 2006 ja 9.–13. oktoobril 2006, et analüüsida liikmesriikide esitatud andmeid. Seda tehes hindas ta, võttes arvesse kättesaadavat teavet eri kalavarude olukorra kohta, laevade eri kategooriate mõju kalavarudele, mille suhtes kohaldatakse ühenduse taaste- ja vastupidavuskava, ning sellest tulenevat mõju 2007. aastaks kavandatud püügikoormuse piirangutele. STECF esitas komisjonile oma järeldused ja nõuanded 2006. aasta novembris toimunud koosolekul [7]. See näitas muu hulgas, et Šotimaa läänerranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d oleks 2007. aasta püügikoormuse vähendamise selge kandidaat.



37. Õigusloomeprotsessis, mille tulemusel nõukogu võttis 21. detsembril 2006 vastu määruse 41/2007, toimusid nõukogu sisese kalanduspoliitika töörühmas esialgsed arutelud. Püügikoormuse piirangute küsimust, sealhulgas kategooria 4.a.ii/8.1.d puhul, arutati kahel töörühma koosolekul 23. ja 30. novembril 2006. Viimasel istungil toimusid arutelud mitteametliku dokumendi nr 3 alusel, mille komisjoni talitused olid selleks ette valmistanud. See dokument sisaldas arvutusi eri laevakategooriate mõju kohta tursavarudele, mille suhtes kohaldatakse ühenduse taaste- ja vastupidavuskava, ning märget kategooriate kohta, mis võiksid õigustada 2007. aasta püügipäevade arvu vähendamist.
38. Komisjon esitas 5. detsembril 2006 oma seadusandliku ettepaneku määruse 41/2007 kohta. See tähistas nõukogus peetavate arutelude ja läbirääkimiste ametlikku algust. Komisjoni ettepanek oli vähendada Šotimaa läänerannikul tegutsevate laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevade arvu 25 % võrra, s.o 280 päevalt 2006. aastal 210 päevani 2007. aastal. Komisjoni ettepanekus nähti seevastu ette, et sama laevakategooria püügipäevade arv Põhjameres (280 päeva) peaks jääma samaks.
39. Edasises õigusloomeprotsessis tehti mõned muudatused seoses ettepanekuga vähendada Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevade arvu. *Esimeses kompromissis* jäi vähendamine 25 % tasemele. *Teises kompromissis* nõustus komisjon vähendamisega 12 % võrra (246 päevaga). *Lõplikus kompromissis*, mis võeti vastu paketina, nõustus komisjon 10 % vähendamise määraga. Seega määras nõukogu kõnealuse kategooria laevade püügipäevade maksimaalseks arvuks Šotimaa lääneranniku vetes 2007. aasta püügiperioodiks (1. veebruar 2007–31. jaanuar 2008) 252 päeva.
40. Lisaks märkis komisjon, et kui kaebuse esitaja seadis kahtluse alla püügipäevade vähendamise Šotimaa läänerannikul, esitas Šotimaa ametiasutus talle mitteametliku dokumendi nr 3 koopia ja eeldas, et komisjon tegi kõnealuse püügikoormuse vähendamise ettepaneku tegemisel haldusvea. Šotimaa valitsus nägi, mida peetakse veaks, kuna mitteametlikus dokumendis nr 3 märgiti leheküljel 12 Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevade arvu vähenemist. Kuid leheküljel 4 väitis mitteametlik dokument sama kategooria laevade püügikoormuse vähendamist – mitte Šotimaa lääneosas, vaid Põhjameres.
41. Komisjon väitis, et nii kaebuses kui ka ombudsmani soovitusel projektis esitatud põhjendused keskendusid üksnes mitteametlikule dokumendile nr 3, mille komisjoni talitused tegid nõukogus esindatud liikmesriikidele kättesaadavaks õigusloomeprotsessi varases etapis. Komisjoni sõnul kvalifitseeris ombudsman mitteametliku dokumendi vääralt komisjoni dokumendiks, mis oli õigusloomeprotsessi seisukohast asjakohane. Tegelikult ei olnud asjaomane dokument mitte dokument, vaid ametlik seadusandlik ettepanek, mille komisjon võttis vastu ja edastas nõukogule 5. detsembril 2006. Komisjon leidis, et mitteametlikul dokumendil ei ole õigusloomeprotsessis mingit staatust. Ta juhtis tähelepanu sellele, et mittepaber on väga mitteametlik vahend kirjaliku teabe edastamiseks. Rahvusvahelises praktikas kasutatakse mittepabereid suures osas abimeetmena punktide puhul, mis on tehtud või tehakse. Need ei ole ette nähtud noteerimiseks või omistamiseks, sest need ei kujuta endast autoriteetset avaldust, mis seoks päritoluga delegatsiooni mis tahes viisil. Komisjoni praktikas kasutatakse mitteametlikke dokumente sageli keerulistes seadusandlikes protsessides



registreerimata või mitteametlike vahenditena, milleks on: i) tutvustada liikmesriikidele keerulisi ja tundlikke teemasid protsessi võimalikult varases etapis; II) uurida selles etapis võimalikke võimalusi liikmesriikidega suhtlemiseks; ning iii) hõlbustada nii komisjoni seadusandliku ettepaneku koostamist kui ka sellele järgnevaid arutelusid ja läbirääkimisi nõukogus. Komisjoni arvates ei saa mitteametlikke dokumente ja selle alusel peetud arutelusid nende täiesti mitteametliku iseloomu tõttu tema vastu pidada. Lisaks ei saa nad mingil juhul piirata kaalutusõigust, mis tal on ametlike seadusandlike ettepanekute võimalike valikuvõimaluste vahel.

42. Lisaks väitis komisjon, et kuna mitteametlikud dokumendid on üksnes tema talituste koostatud töödokumendid, mida kõik õigusloomeprotsessis osalevad isikud sellisena mõistavad, kajastavad sellised dokumendid üksnes hetkeolukorda. Seetõttu ei pruugi need olla kõikehõlmavad ja võivad sisaldada ka vastuolusid. Vaadeldes kõnealust õigusloomeprotsessi teistest elementidest eraldi, näis, et mitteametlik dokument nr 3 sisaldas tõepoolest selliseid vastuolusid. Kaebuse esitaja poolt käesolevas asjas mainitud vastuolu, nimelt asjaolu, et mitteametliku dokumendi põhiosas puuduvad üksikasjalikud kaalutlused seoses püügipäevade arvu vähendamisega Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d puhul, ei olnud ainus, mis sisaldub mitteametlikus dokumendis nr 3. Leheküljel 2 esitatud arvude vahel oli sarnane erinevus, mis viitab sellele, et Kattegatis kalastavate laevade kategooria 4.a.iii/8.1.a püügipäevi lühendatakse, ja leheküljel 11 esitatud tabeli vahel, milles soovitati hoopis vähendada laevade kategooriat. Komisjon väitis siiski, et mitteametlikus dokumendis nr 3 sisalduvad vastuolud ei saanud kaebuse esitajat mingil viisil mõjutada. Seda mitte ainult seetõttu, et mitteametlikul dokumendil ei olnud õiguslikku staatust, vaid ka seetõttu, et see lakkas eksisteerimast pärast komisjoni 5. detsembri 2006. aasta ametliku seadusandliku ettepaneku vastuvõtmist ja esitamist. Sellest hetkest alates kaotas mitte-paber nr 3 mingit mõju. Ei seadusandlik ettepanek ega määrus ise ei peegelda lihtsalt mitteametlikku dokumenti nr 3 ega ühtegi nende ettevalmistamiseks kasutatud dokumenti. Vastupidiselt sellele, mida väitis kaebuse esitaja ja ombudsman nõustus tõendatuga, kontrollisid komisjoni talitused põhjalikult ettevalmistavates dokumentides esitatud arvandmeid ja vajaduse korral parandasid neid enne nende lisamist määruse (EÜ) nr 41/2007 ametlikku õigusakti ettepanekusse. Sellega seoses rõhutas komisjon, et mitteametlikus dokumendis nr 3 esitatud ümbersuunamist kategooriate 4.a.iii/8.1.a ja vahel seoses kalapüügiga Kattegatis parandati oma ametlikus ettepanekus.

43. Komisjon rõhutas, et tema ettepanek vähendada Šotimaast läänes asuvate laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevi tehti tahtlikult ICESilt saadud teaduslike nõuannete ning STECFi koostatud teadus-, tehnika- ja majandusnõuannete põhjal. Samuti pöörati nõuetekohast tähelepanu kõnealuse kalapüügiga seotud keerulistele majanduslikele ja sotsiaalsetele tingimustele. Mis puudutab määrust ennast, siis nõukogus kõnealuse seadusandliku ettepaneku üle peetud arutelud puudutasid seda küsimust korduvalt ning läbirääkimiste edenedes vähendati komisjoni algselt kavandatud vähendamise määra 25 %-lt 10 %-le.

44. Komisjon lükkas tagasi kaebuse esitaja väite, et ainus loogiline selgitus komisjoni ettepanekule vähendada Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevi oli see, et ta pööras tahtmatult ümber kaks veergu, mis vastasid Põhjamerale ja Šotimaa lääneranniku vetele mitteametliku dokumendi nr 3 leheküljel 12 esitatud tabelis. Selle põhjuseks



oli asjaolu, et nimetatud mitteametliku dokumendi lehekülgedel 3 ja 4 esitati vähendamise argument ainult seoses Põhjamerega. Komisjon lükkas „*inversiooniteooria*“ mitmel kontrol ümber. Selline kahe geograafilise piirkonna segiajamine ei olnud mõeldav kõigile neile, kes rääkisid kalavarude majandamisega seotud küsimustest. Tegelikult puudutas see küsimus kahte väga erinevat kalavaru ning asjaomased andmekogumid ja teaduslikud nõuanded olid erinevad. Nende teemadega vestlesid nii komisjoni talitused kui ka nõukogus esindatud liikmesriigid. Lisaks soovis komisjon rõhutada, et mitteametlikus dokumendis nr 3 esitatud arutelu Põhjamere võimaliku vähendamise kohta näitas üksnes seda, et selle analüüsi ajal nägid tema talitused ette ka Põhjamere kui kõnealuse meetme võimaliku eesmärgi. Asjaolu, et mitteametlikus dokumendis nr 3 ei ole üksikasjalikult uuritud, kui palju turska on püütud Šotimaa läänerranniku vetes 4.a.ii/8.1.d kategooria kalalaevadega, ei saa pidada tõendiks selle kohta, et komisjon ei tegutsenud tahtlikult ja põhjendatud valiku alusel vähendada selle konkreetse kategooria laevade püügikoormust Šotimaa läänerranniku vetes. Tegelikult näitas kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee püügikoormuse haldamise alarühma aruanne selgelt, et sellel laevade kategoorial oli pärast 4.a.v/none kategooriat suuruselt teine mõju 1- ja 2-aastaste tursa noorkalade suremusele, mida soovitati samuti vähendada [8] .

45. Komisjon rõhutas, et Šotimaa läänerranniku tursavarudega seotud ebasoodne teaduslik nõuanne muutis kõnealuse geograafilise piirkonna laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d 2007. aasta püügikoormuse vähendamise selgeks kandidaadiks. Need nõuanded olid kõigile õigusloomeprotsessis osalejatele teada – isegi 2006. aasta novembris. Samuti olid üldteada STECFi püügikoormuse haldamise alarühma järeldused seoses kõnealuse laevakategooriaga Šotimaa lääneosas. Järelikult ei olnud põhjust toetada mitteametliku dokumendi nr 3 leheküljel 12 esitatud teavet selle kategooria laevade püügipäevade võimaliku vähendamise kohta, mis sisaldaks paberi põhiosas eraldi tabeleid ja argumente.

46. Seoses sama laevakategooria kohtlemisega Põhjameres juhtis komisjon tähelepanu asjaolule, et STECFi 2007. aasta teaduslikus nõuandes mitme liigiga püügipiirkondade kohta anti mõlemale tursavarule väga pessimistlik hinnang, kuid see oli Šotimaa läänerrannikul selgelt rangem kui Põhjamere puhul. Šotimaa läänerrannikul soovitati teaduslikes nõuannetes „püügita ja vette tagasi heitmata *tursa*“ VI alapiirkonnas, samas kui Põhjamere puhul oli soovitus „*tursa* minimaalne *kaaspüük või tagasiheide*“ (komisjoni kursiiv) [9] . See erinevus vastavates teaduslikes nõuannetes oli otsustav tegur selgitamaks, miks komisjon ei teinud lõpuks ja oodates seadusandja ulatuslikku kaalutlusõigust kalanduspoliitika keeruka küsimuse hindamisel ettepanekut püügipäevade vähendamiseks Põhjamere laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d puhul.

47. Seoses ombudsmani soovitusel, et komisjon peaks võtma asjakohaseid parandusmeetmeid „*nii palju kui võimalik*“, märkis ombudsman, et õiguskaitse ei ole igal juhul võimalik. Komisjoni sõnul ei tulenenud kahju hüvitamise võimatus mitte ainult asjaolust, nagu ombudsman juba rõhutas, et „2007. aasta, mis on vaidlusaluse püügipäevade vähendamise teema, on juba möödunud.“ Kõik õiguskaitsevahendid või parandused nõuaksid eelkõige määruse 41/2007 muutmist, mille nõukogu võttis vastu 21. detsembril 2006. Komisjonil ei olnud siiski volitusi kõnealust määrust muuta.

48. Ainus komisjonile jäetud õiguskaitsevahend oleks esitada seadusandlik ettepanek määruse



(EÜ) nr 41/2007 vastava muutmise kohta. Eespool esitatud sisulistel põhjustel ei näinud komisjon siiski alust sellisele seadusandlikule ettepanekule. Komisjon lisas, et kui ta teeks sellise ettepaneku, oleks väga ebakindel, kas ta saavutab nõukogus nõutava häälteenamuse. Komisjoni arvates näitas see selgelt, et käesolev juhtum kuulub poliitika valdkonda ning seega ei olnud seda võimalik lahendada halduskaalutluste ja -mehhanismide abil.

49. Komisjon lükkas tagasi kaebuse esitaja seisukoha, et püügikoormuse vähendamine ühe aasta jooksul võib avaldada järelmõju tulevastele kvootidele. Komisjoni sõnul olid ühenduse kalavarude majandamise ainsaks objektiivseks suuniseks teaduslikud, tehnilised ja majanduslikud nõuanded, milles hinnati kalavarude olukorda ja soovitati meetmeid nende säästva kasutamise tagamiseks. See oli Šotimaa lääneranniku piirkonna tursavarude halb olukord, mis tõi 2008. aastal kaasa sama püügikoormuse piiramise, mitte 2007. aasta järelmõju. Neil asjaoludel oli ebatõenäoline, kui mitte välistada, et nõukogu oleks praegusel hetkel valmis 2007. aastaks võetud meetmeid muutma.

50. Lõpuks juhtis komisjon tähelepanu asjaolule, et isegi kui tema poolne õiguskaitse oleks võimalik, ei ole see käesoleval juhul vajalik. Komisjoni sõnul näitasid tema käsutuses olevad andmed, et Šotimaa läänerannikul tegutsenud 136 Ühendkuningriigi laeva keskmine püügipäevade arv oli 2007. aastal 118.79. See oli tunduvalt väiksem kui 252 püügipäeva, mis olid lubatud määruse 41/2007 alusel. Seetõttu ei kandnud kaebuse esitaja 2007. aasta püügipäevade arvu vähenemise tõttu tegelikku kahju.

51. Komisjon järeldas sellest, et ta ei ole rikkunud ühtegi käesolevas asjas talle pandud normi või põhimõtet, mis õigustaks haldusomavoli tuvastamist. Seetõttu ei saanud ta ombudsmani soovitusel projekti heaks kiita ega tunnistada, et ta tegi käesoleval juhul haldusvea. Seetõttu leidis komisjon, et etteheide tuleb põhjendamatusel tõttu tagasi lükata.

52. Kaebuse esitaja märkis oma märkustes, et kuigi on üldteada, et tursavarud tekitavad tõsist muret, ei viita miski sellele, et kategooria 4.a.ii/8.1.d laevadel oleks tursavaru halvale olukorrale kaasa aidanud. Kaebuse esitaja selgitas, et Šotimaa ametiasutused ei ole oletanud, et komisjon on teinud haldusvea. Alles pärast seda, kui mitteametlikus dokumendis sisalduvatele vastuoludele juhtiti nende tähelepanu, olid nad sunnitud tegema sama järelduse nagu kaebuse esitaja ja hiljem ombudsman.

53. Kaebuse esitaja väitis, et komisjoni väide, et mitteametlikul dokumendil nr 3 puudub kaebeõigus, ei oma tähtsust, arvestades, et 27. juuni 2008. aasta arvamuses tugines komisjon sellele, mida ta siis käsitas mitteametlikus dokumendis, et paluda ombudsmanil kaebus tagasi lükata. Kuigi mitteametlik dokument võis seadusandlikus protsessis olla asendatud, ei saanud komisjon teeselda, et see sisaldas põhjendust Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d suhtes kohaldatava päevade arvu vähendamise kohta. Samuti ei saanud ta eirata asjaolu, et mittepaber sisaldas põhjendust sama püügivahendite kombinatsiooni vähendamise kohta Põhjameres/Skagerrakis, mida hiljem ei pakutud. Kaebuse esitaja rõhutas, et ta ei kurda üksikasjalike kaalutluste puudumise üle mitteametliku dokumendi nr 3 põhiosas seoses selle kategooria püügipäevade arvu vähendamisega Šotimaa lääneosas. Seevastu väitis ta, et niisugused kaalutlused puuduvad.



54. Kaebuse esitaja väitis, et ombudsman ei kaalunud küsimust, kas mitteametlikul dokumendil on õiguslik mõju, vaid kas määruse nr 41/2007 asjakohane lõik oli haldusvea tulemus. Selleks et otsustada, kas see on nii või mitte, tuleb viidata mitteametlikule dokumendile, välja arvatud juhul, kui on ette nähtud mõni usutav alternatiiv. Sellist usutavat alternatiivi siiski ei esitatud. Asjaolu, et avastati veel üks viga, ei saa kinnitada seisukohta, et käesoleval juhul viga ei esine. Kaebuse esitaja rõhutas, et komisjon ei esitanud ühtegi tõendit, millele ta viitas, et põhjendada püügipäevade arvu vähendamist Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d puhul. Seetõttu ei olnud võimalik jõuda järeldusele selle kategooria kohta, rääkimata ettepaneku tegemisest.

55. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon soovis nii endale, st kaebuse esitajale kui ka ombudsmanile, et haldusviga ei oleks saanud tekkida, sest asjaomaste geograafiliste piirkondade segiajamine ei olnud mõeldav. Siiski oli suhteliselt lihtne ja tavaline sündmus lisada esiletõstetud ja arvud valesse veergu. Ombudsman peab otsustama, kas ta saab nõustuda väitega, et tulemus on siiski põhjendatud teadmistega, mis olid komisjonile kättesaadavad, kuid mida mitteametlikus dokumendis ei olnud. Sama dokument sisaldas muidugi hästi põhjendatud juhtumit sama kategooria vähendamise kohta Põhjameres. Sellega seoses võib väita, et Põhjameres ei püüta vähendada, kuna püügipäevade arv oli tursa vette tagasi laskmisel mingil määral asjakohane, „*venitas murdepunkti umbusalduse piirid*“.

56. Kaebuse esitaja väitis, et komisjon peaks tegutsema ettevaatlikumalt, kui ta omistab teadmisi teistele osapooltele. Oma üksikasjalikus arvamuses tegi komisjon ettepaneku, et ebasoodsad teaduslikud nõuanded, millele ta viitas, olid „*teada kõigile õigusloomeprotsessiga seotud isikutele isegi 2006. aasta novembri alguses*“. Kaebuse esitaja rõhutas, et ta ei ole ja on endiselt täiesti teadmatutes küsimuses, miks 4.a.ii/8.1.d kategooria laevad olid õigustatud kandidaat püügipäevade vähendamiseks Šotimaa lääneranniku vetes. Ta lisas, et ei Šotimaa ametiasutuste ega Ühendkuningriigi ametiasutuste ametnikud ei ole üritanud õigustada vähendamist muul viisil kui viitega mitteametlikule dokumendile.

57. Kaebuse esitaja järeldas, et komisjon ei ole soovituse projekti sisu käsitleanud. Ta möönis siiski, et nüüd on võimatu asjaomastele laevadele tagasi maksta, mitte ainult aja möödudes, vaid ka seetõttu, et püügikoormuse haldamise alust oli radikaalselt muudetud. Tema arvates oleks siiski võimalik saavutada au, kui komisjon tunnistaks, et ta oleks sellise tagasimakse teinud, kui tal oleks olnud võimalik seda teha. Seetõttu palus kaebuse esitaja ombudsmanil lükata tagasi komisjoni täiendavad märkused ja kinnitada tema soovituse projekt.

Ombudsmani hinnang pärast tema soovituse projekti

58. Ombudsmani soovituse projekt põhines järeldusel, et mitteametlikus dokumendis nr 3 oli viga. On tõsi, et see mitteametlik dokument oli vaid ettevalmistav dokument ja et see asendati komisjoni 5. detsembri 2006. aasta ametliku ettepanekuga nõukogu määruse kohta. Ombudsmani arvates ei tähenda see siiski, et puudub vajadus või võimalus uurida võimalikku haldusomavoli seoses mitteametliku dokumendiga. Ombudsman märgib, et asjakohase mitteametliku dokumendi leheküljel 12 tehti ettepanek vähendada asjaomase kategooria



püügipäevi Šotimaa lääneranniku vetes. Kuigi kavandatava vähendamise ulatust muudeti hilisema õigusloomeprotsessi käigus mitu korda, ei mõjutanud need muudatused vähendamise põhimõtet kui sellist. Sellest hoolimata oli see põhimõtte sätestatud mitteametlikus dokumendis. Komisjoni väide, et mitteametlikus dokumendis nr 3 sisalduvad vastuolud ei saanud kaebuse esitajat mõjutada, sest see dokument lakkas eksisteerimast pärast komisjoni 5. detsembri 2006. aasta ametliku õigusakti ettepaneku vastuvõtmist ja esitamist, ei ole seega veenev.

59. Mis puudutab komisjoni argumenti, et kõnealusel mitteametlikul dokumendil ei olnud õigusloomeprotsessis staatust ning et tegemist oli pelgalt mitteametliku ja registreerimata aruteludokumendiga, siis tunnistab ombudsman, et mitteametlikud dokumendid ei ole ametlikud dokumendid. Ta leiab siiski, et dokumentide mitteametlik laad ei tähenda, et neis sisalduvaid haldusvigu tuleks pidada asjakohatuks. Käesoleval juhul oli asjassepuutuv mitteametlik dokument selgelt aluseks nõukogus toimunud aruteludele. Komisjon kinnitas seda oma 27. juuni 2008. aasta arvamuses, milles ta märkis, et 30. novembril 2006 esitas ta mitteametliku dokumendi liikmesriikidele ning et seda dokumenti „*käsitati lähtepunktina edasistele aruteludele liikmesriikidega*“.

60. Oma üksikasjalikus arvamuses soovitusel projekti kohta möönis komisjon, et mitteametlikus dokumendis nr 3 nimetati vastuoluks, kuna mitteametliku dokumendi põhiosa (nimelt selle lk 3 ja 4) ei sisaldanud üksikasjalikke kaalutlusi seoses Šotimaa lääneosa laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevade arvu vähendamisega, mida mainiti leheküljel 12 esitatud tabelis. Komisjon lisas, et mitteametlik dokument sisaldas täiendavat ebaühtlust teises küsimuses, ning rõhutas, et see teine vastuolu kõrvaldati komisjoni 5. detsembri 2006. aasta seadusandlikus ettepanekus. Näib, et komisjon soovis seega väita, et asjaolu, et mitteametliku dokumendi leheküljel 12 kavandatud vähendamist Šotimaa lääneosa jaoks ei ole seadusandlikus ettepanekus muudetud, näitas, et asjaomane ettepanek tehti tahtlikult. See argument ei ole alusetu. Ombudsman märgib siiski, et teise vastuolu kui sellise parandamine tõendab üksnes seda, et selle vastuoluga seotud küsimus vaadati uuesti läbi. Kuna selle kohta puuduvad täiendavad andmed, ei tõenda see parandus, et mitteametliku dokumendi leheküljel 12 esitatud märke Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d kohta oli tahtlik.

61. Komisjoni väide, et arutelud nõukogus tema seadusandliku ettepaneku üle puudutasid korduvalt ettepanekut vähendada Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevi. Läbirääkimiste edenedes vähendati komisjoni algselt kavandatud vähendamise määra 25 %-lt 10 %-le. Ombudsman märgib nõukogu dokumentidest 16991/06 ja 17046/06, et nõukogu võttis tõepoolest arvesse vähendusprotsente eri laevakategooriate puhul, mille kastid olid komisjoni mitteametlikus dokumendis nr 3 halliga esile tõstetud. Samuti märgib ta, et sõltuvalt laevade kategooriast muutus vähendusprotsent Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d suhtes kohaldatavatest määradest erineval määral. Seega näib, et nõukogu arutas vähendusi kategooriate kaupa ning et Šotimaa lääneosa laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d puhul leidis ta, et esialgselt 25 % vähendamist tuleks vähendada 10 %-le. Ombudsman soovib siiski rõhutada, et asjaolu, et nõukogu pidas vajalikuks vähendada Šotimaa lääneosa laevade kategooriat 4.a.ii/8.1.d, ei tähenda, et komisjoni mitteametlik dokument nr 3, mis oli institutsiooni sellekohase ettepaneku aluseks, ei oleks võinud sisaldada viga.



62. Mis puudutab komisjoni argumenti, et kahe asjaomase geograafilise piirkonna, s.o Šotimaa lääneranniku ja Põhjamere segiajamine ei olnud mõeldamatu kõigile, kes on huvitatud kalavarude majandamisest, siis märgib ombudsman, et selline argument tugineb sisuliselt sellele, et viga ei oleks olnud võimalik teha. Seda küsimust tuleb siiski hinnata juhtumi asjaolusid arvestades, mitte üldisele teooriale tuginedes. Kuna sellele seisukohale ei ole muid toetavaid elemente, ei ole komisjoni argument veenev.

63. Mis puudutab komisjoni väidet, et Šotimaa lääneranniku kaluritele ei tekitatud 2007. aasta püügipäevade arvu vähenemise tõttu mingit kahju, arvestades, et tema käsutuses olevate andmete põhjal ilmnes, et Šotimaa läänerannikul tegutsevate 136 Ühendkuningriigi laeva keskmine püügipäevade arv oli 2007. aastal 118.79 ja seega palju vähem kui määruse 41/2007 IIA lisas ette nähtud 252 päeva, märgib ombudsman, et kaebuse esitaja ei seadnud seda arvu oma märkustes kahtluse alla. Ta on siiski seisukohal, et asjaolu, millele komisjon viitas, ei tähenda, et ombudsman võis või ei peaks enam kaaluma viga, mis tema arvates tehti mitteametlikus dokumendis.

64. Ombudsman märgib, et peamine argument, mida komisjon kasutas selleks, et näidata, et tema ettepanek vähendada Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügipäevi tehti tahtlikult, on see, et ettepanek oli kooskõlas teaduslike nõuannetega.

65. Selle nõuandega seoses viitas komisjon ACFMi aruandele, mis oli kättesaadav 2006. aasta oktoobris. Komisjoni sõnul kirjeldati kõnealuses aruandes tursavarude kriitilist seisundit Šotimaa lääneranniku vetes ja soovitati, et 2007. aastal ei tohiks tursavarusid püüda. Komisjon ei esitanud seda aruannet ombudsmanile. Siiski leidis ta aruande koopia ICESi veebisaidilt. Kõnealuses aruandes soovitas ICES 2007. aastal Šotimaa lääneranniku vetes tursapüügi nullmäära [10].

66. Lisaks viitas komisjon aruteludele, mis toimusid 5.–9. juunil 2006 ja 9.–13. oktoobril 2006 STECFi püügikoormuse haldamise alarühmas. Samuti juhtis ta tähelepanu järeldustele, mille STECF esitas talle 2006. aasta novembris toimunud koosolekul [11] esimeses aruandes. Komisjoni sõnul näitas STECFi esitatud teave muu hulgas, et Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d oleks selge kandidaat 2007. aasta püügikoormuse vähendamiseks. Komisjon tsiteeris ka STECFi teisest aruandest [12].

67. Ombudsman märgib, et komisjon ei esitanud talle STECFi asjakohaseid aruandeid. Kuid ta leidis neist aruannetest teise versiooni Internetist. Käesolevast aruandest [13] selgub, et ICES soovitas 2007. aastal Šotimaa lääneranniku vetes tursapüüki nullmääraga, kuna tursk on kriitilises seisundis, ning et STECF nõustus ICE nõuandega. Šotimaa lääneosa puhul soovitati tursapüüki nullmääraga („püügita ja tursa vette tagasi heitmist“). Põhjamere puhul soovitas ICES peatada tursapüügi kuni tursa kudekarja biomassi esialgse taastamiseni. STECF nõustus selle nõuandega. Seepärast soovitas komisjon Põhjamere puhul tursapüügi nullmäära (*koos tursa minimaalse kaaspüügi või vette tagasi laskmisega*).

68. Ombudsman märgib, et komisjon märkis oma üksikasjalikus arvamuses, et kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee püügikoormuse haldamise alarühma aruanne 2006. aasta



juuni ja oktoobri koosolekute kohta näitas selgelt, et käesoleva juhtumiga seotud laevade kategoorial oli suuruselt teine mõju 1- ja 2-aastaste tursa noorkalade suremusele pärast 4.a.v/mitte ühtegi kategooriat, mida samuti soovitati vähendada. Ombudsman ei saanud seda teavet kontrollida, kuna i) talle ei esitatud asjaomase aruande koopiat ja ii) seda aruannet ei olnud võimalik leida Internetist.

69. Kuigi ombudsmanile ei ole seega esitatud kõiki tõendeid, millele komisjon näib tuginevat, leiab ta, et teaduslikud nõuanded annavad komisjonile tõepoolest õiguse teha ettepanek, et 2007. aastal Šotimaa läänerannikust ja Põhjamerest turska ei püüta. Selle põhjal ei saa välistada, et komisjonil oleks olnud õigus teha ettepanek vähendada Šotimaa lääneranniku laevade kategooria 4.a.ii/8.1.d püügikoormust.

70. Ombudsman märgib siiski, et komisjoni mitteametlikus dokumendis esitatud lähenemisviis põhineb teistsugusel eeldusel. Komisjon märgib nimelt järgmist:

„Komisjoni talitused soovitavad, et tursavarude taastamise kava ja poliitikaavalduse tõlgendusest tulenevat püügipäevade lühendamist saab tõhustada, kui seda kohaldatakse ainult nende laevastike suhtes, mis moodustavad suurema osa tursa kalastussuremusest.

Selle põhjenduse kohaselt valiti välja laevastikud, mille tursapüük (tonnides) ületab teatavat künnist. Künnised valiti vastavalt tursa kogupüügi ulatusele asjaomases piirkonnas ning need olid: 500 tonni Põhjamerale ja Skagerrakile, 100 tonni liri merele ning 50 tonni Kattegatile ja Šotimaa lääneosale. Järgmised tabelid koostati STECFi püügikoormuse analüüsi allrühma kogutud andmete põhjal ja lisati STECFi aruandesse, mis on esitatud STECFi veebisaidil. “

Seega on selge, et komisjon leidis, et Šotimaa lääneosa osas tuli teha ettepanek vähendada üksnes neid laevastikke, mille saak moodustas üle 50 tonni turska.

71. Sellest tulenevalt loetleti mitteametliku dokumendi leheküljel 3 Šotimaa lääneosa käsitlevas tabelis need kategooriad, mis püüavad rohkem kui 50 tonni turska. Selles tabelis on loetletud kolm kategooriat, mis kokku (ja vastavalt seal esitatud arvudele) moodustavad 72,5 % tursa kogupüügist (sealhulgas nii lossitud tursa kui ka tursa vette tagasi laskmisest) kõnealuses piirkonnas. Kategooriat 4.a.ii/8.1.d käesolevas tabelis ei mainita. See võib tähendada üksnes seda, et selle kategooria tursapüük oli alla 50 tonni ja seetõttu ei olnud ette nähtud püügikoormuse piiramist.

72. Lisaks täpsustatakse mitteametlikus dokumendis järgmist:

„Põhjamerale ja Skagerraki puhul tehti teine õppus, et valida püügivahendid, mis püüavad rohkem kui 400000 turska, mis võimaldas lisada ka noorte kalade suremusel põhineva kriteeriumi (alljärgnev tabel). See võimaldas identifitseerida käigud 4a.ii ja 4a.v, kasutades eritingimust IIA81d (varasemad andmed alla 5 %), mis on esitatud paksus kirjas allpool olevas tabelis. “

73. Selles avalduses selgitatakse, et mõju 1- ja 2-aastaste tursa noorloomade suremusele ei



võetud arvesse Šotimaa lääneosa üldises ja eelkõige kategoorias 4.a.ii/8.1.d.

74. Eespool toodut silmas pidades ei saa ombudsman kinnitada oma järelmust, et mitteametliku dokumendi leheküljel 12 esitatud ettepanek püügikoormuse vähendamiseks Šotimaa lääneosas kategooria 4.a.ii/8.1.d puhul ei ole käesoleva dokumendi selgitavas osas põhjendatud. Tema arvates tegi komisjon seega haldusvea, osutades oma mitteametliku dokumendi nr 3 leheküljel 12 olevas lahtris, et kategooriasse 4.a.ii/8.1.d kuuluvate laevade püügipäevade arvu tuleks Šotimaa läänerannikul vähendada, kuigi mitteametlikus dokumendis esitatud sisulised kaalutlused näitavad, et komisjon ei pidanud sellist vähendamist vajalikuks.

75. Pealegi, kui komisjoni mitteametlik dokument oleks tõepoolest põhinenud teaduslikel tõenditel, millele komisjon viitas, oleks veelgi raskem mõista, miks Põhjamerele üldse piiranguid ei pakuta, kuigi mitteametliku dokumendi leheküljel 4 on märgitud, et selliseid piiranguid tuleks rakendada. Käesolev uurimine seda küsimust siiski ei hõlma.

76. Ombudsman peab siiski kasulikuks lisada üldisema märkuse. Eespool esitatud põhjendus, mis on ka ombudsmani soovitusel projektis esitatud põhjendus, mis vastab kaebuse esitaja seisukohtadele, põhineb järeldusel, et komisjon tegi oma mitteametlikus dokumendis nr 3 haldusvea. Lihtsamalt öeldes leidis ombudsman, et on tõenäoline, et komisjon märkis oma mitteametliku dokumendi leheküljel 12, et Šotimaa lääneosas on kategooria 4.a.ii/8.1.d osas vaja vähendamist vähendada. Sama dokumendi leheküljel 3 esitatu põhjal ei kavatsenud komisjon sellist vähendamist jätkata. Oma üksikasjalikus arvamuses väitis komisjon siiski resoluutselt, et sellist viga ei ole tehtud ja et tema ettepanek oli tehtud tahtlikult. Kui see ülevaade sündmustest oleks õige, tähendaks see, et ettepanek, mille komisjon tegi mitteametliku dokumendi leheküljel 12 ja seejärel oma 5. detsembri 2006. aasta ametlikus seadusandlikus ettepanekus, ei olnud kooskõlas tema väidetud lähenemisviisiga, mis oli esitatud mitteametliku dokumendi lehekülgedel 3 ja 4. See tähendaks, et kavandatava meetme ja ettepaneku aluseks olevate põhjuste vahel on suur vastuolu. Seetõttu peab ombudsman mõistlikuks eeldada, et nii ei tule selgitada käesoleva juhtumi asjaolusid.

77. Seoses kaebuse esitaja väitega, et komisjon peaks võtma asjakohaseid meetmeid vea parandamiseks, selgitas komisjon, miks ta leiab, et kui viga oleks tõepoolest tehtud, oleks nüüd võimatu parandusmeetmeid võtta. Ombudsman peab neid selgitusi veenvaks.

78. Eespool esitatud kaalutluste põhjal leiab ombudsman, et kuna komisjon ei tunnistanud, et ta on teinud haldusvea, on ta jätnud kasutamata hea võimaluse tunnistada haldusomavoli juhtumit. Arvestades siiski, et tehtud viga ei ole enam võimalik parandada, leiab ombudsman, et selle juhtumi kohta ei ole vaja parlamendile eriaruannet esitada. Ombudsman teeb siiski allpool kriitilise märkuse.

B. Järeldused

79. Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle järgmise kriitilise märkusega:



Komisjon tegi haldusvea, osutades oma mitteametliku dokumendi nr 3 leheküljel 12 olevas lahtris, et kategooriasse 4.a.ii/8.1.d kuuluvate laevade püügipäevade arvu tuleks Šotimaa läänerannikul vähendada, kuigi käesolevas mitteametlikus dokumendis esitatud sisulised kaalutlused näitavad, et komisjon ei pidanud sellist vähendamist vajalikuks.

Sellest otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja komisjoni.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbourg, 15. jaanuar 2010

[1] Nõukogu 22. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 51/2006, millega määratakse 2006. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused ning tingimused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes (ELT 2006, L 16, lk 1).

[2] Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 41/2007, millega määratakse 2007. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused ning tingimused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes (ELT 2007, L 15, lk 1).

[3] Ombudsman soovib juhtida tähelepanu sellele, et sarnase juhtumi (1102/2008/(SL)OV) puhul, mis puudutas ka väidetavat haldusviga seoses komisjoni määrusega, teatas komisjon ombudsmanile, et ta on võtnud meetmeid vea parandamiseks.

[4] Viited 1. ja 2. eluaastale on seotud noorte kalade suremusega.

[5] Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta, EÜT L 358, lk 59.

[6] Nõukogu 26. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 423/2004, millega kehtestatakse meetmed tursavarude taastamiseks, ELT L 70, lk 8.

[7] STECF, 2006. STECFi püügikoormuse haldamise alarühma aruanne, Barza d'Ispra, Itaalia, 5.–9. juuni 2006 ja Lissabon, Portugal, 9.–13. oktoober 2006, STECFi aruanne, Teadusuuringute Ühiskeskus, Ispra.

[8] STECF, 2006. STECFi püügikoormuse haldamise alarühma aruanne, Barza d'Ispra, Itaalia, 5.–9. juuni 2006 ja Lissabon, Portugal, 9.–13. oktoober 2006, STECFi aruanne, Teadusuuringute Ühiskeskus (Ed.), Ispra, lk 108.



[9] STECF, 2006. Aasta teaduslike nõuannete läbivaatamine – 2. osa, nõuanded muude kalavarude kui süvaveevarude ja Läänemere kalavarude kohta; STECFi aruanne, Teadusuuringute Ühiskeskus (toimik), Barza d'Ispra, lk 265–267.

[10] <http://www.ices.dk/committe/acom/comwork/report/2006/oct/cod-scow.pdf> , *aruande punkt 5.4.21 Cod in Division VIa (Šotimaa lääneosa)* , lk 154.

[11] STECF, 2006. STECFi püügikoormuse haldamise alarühma aruanne, Barza d'Ispra, Itaalia, 5.–9. juuni 2006 ja Lissabon, Portugal, 9.–13. oktoober 2006, STECFi aruanne, Teadusuuringute Ühiskeskus, Ispra.

[12] STECF, 2006. Aasta teaduslike nõuannete läbivaatamine – 2. osa, nõuanded muude kalavarude kui süvaveevarude ja Läänemere kalavarude kohta; STECFi aruanne, Teadusuuringute Ühiskeskus (toimik), Barza d'Ispra, lk 265–267.

[13] Vt joonealune märkus 11. Ombudsman märgib, et STECFi veebisaidilt (<https://stecf.jrc.ec.europa.eu/docs>) leitud aruandes [mainiti \[Linki\]](#)kuupäevi 23.–27. oktoober 2006 ja see oli „*eelnev koopia SECi numbrist* “. Aruanne, millele komisjon oma üksikasjaliku arvamuse joonealuses märkuses viitas, näib olevat teistsugune versioon.